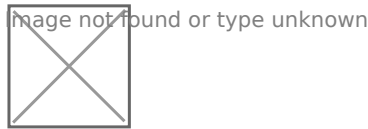

Ο Νίκος Δένδιας στις εκδηλώσεις εορτασμού της 81ης επετείου της Επανάστασης της 5ης Οκτωβρίου 1944 και της Απελευθέρωσης της Καρπάθου

[/ Επικαιρότητα](#)

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Νίκος Δένδιας παρέστη σήμερα, Κυριακή 30 Νοεμβρίου, ως εκπρόσωπος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης, στην εκδήλωση εορτασμού της 81ης επετείου της Επανάστασης της 5ης Οκτωβρίου και της Απελευθέρωσης της Καρπάθου το 1944, η οποία διεξήχθη στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής στην Αθήνα.

Τον κ. Υπουργό προλόγισε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Απανταχού Καρπαθίων, Καθηγητής Χειρουργικής ΕΚΠΑ, Ιωάννης Καραϊτιανός.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν η Βουλευτής Σοφία Βούλτεψη ως εκπρόσωπος του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, ο πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Προκόπιος Παυλόπουλος, ο **Αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Σαμαράς ως εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχη, ο Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καρσιώτης ως εκπρόσωπος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών** και ο Υφυπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας Κώστας Κατσαφάδος.

Από πλευράς στρατιωτικής ηγεσίας παρέστη ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού Αντιστράτηγος Γεώργιος Κωστίδης, ως εκπρόσωπος του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας Στρατηγού Δημητρίου Χούπη, ο Υποναύαρχος (Μ) Πιέρρος Κοντοδιός ΠΝ ως εκπρόσωπος του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Ναυτικού και ο Υποπτέραρχος (Ε.Α.) Διαμαντής Σούρρης ως εκπρόσωπος του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας.

Επίσης παρευρέθηκαν οι βουλευτές Ιωάννης Παππάς, Γεώργιος Νικητιάδης, Θεόδωρος Δρίτσας, ο Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά Σταύρος Βοϊδονικόλας ως

εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη Αττικής, η Έπαρχος Καρπάθου - ηρωικής Νήσου Κάσου Καλλιόπη Νικολαΐδου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Καρπάθου Δημήτρης Κωνσταντινίδης ως εκπρόσωπος του Δήμαρχου Κάρπάθου, ο Δήμαρχος ηρωικής Νήσου Κάσου Μιχάλης Ερωτόκριτος, εκπρόσωποι των Σωματίων Ασφαλείας, πανεπιστημιακοί καθηγητές, Πρόεδροι και εκπρόσωποι συλλόγων - Δωδεκανησιακών και Καρπαθιακών Σωματείων - συνδέσμων.

Ομιλία Νίκου Δένδια

Κατά την ομιλία του ο κ. Δένδιας ανέφερε:

«Κυρίες και κύριοι,

Θέλω να σας είμαι ειλικρινής. Είναι για εμένα μεγάλη τιμή που βρίσκομαι σήμερα σε αυτήν την αίθουσα, μια ιστορική αίθουσα για τον Ελληνισμό, την αίθουσα της Παλαιάς Βουλής, Έναν χώρο άρρηκτα συνδεδεμένο με την ελληνική ιστορία, με σημαντικές αποφάσεις αυτής της ιστορίας.

Και νομίζω ότι είναι πρόπον και αρμόζον, κύριε Πρόεδρε, ότι επιλέξατε ακριβώς αυτόν τον χώρο για να θυμηθούμε την 81η επέτειο της Επανάστασης και της Απελευθέρωσης της Καρπάθου.

Να επαναφέρουμε δηλαδή στη συλλογική μνήμη αλλά και στην ατομική, στην μνήμη της καθεμιάς και του καθενός από εμάς, ένα γεγονός που εντάσσεται στον πυρήνα της νεότερης ελληνικής ιστορίας, εντάσσεται στην πορεία ολοκλήρωσης του Ελληνισμού με την Απελευθέρωση των Δωδεκανήσων.

Η καταγωγή μου αλλά και ο τόπος που γεννήθηκα, όπως ξέρετε, είναι στην άλλη πλευρά. Στη δυτική πλευρά της Ελλάδας. Όμως νομίζω ότι ο οποιοσδήποτε, όσο κι αν απέχει από την Κάρπαθο, μπορεί εύκολα να κατανοήσει, κοιτώντας απλώς τον χάρτη του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου τη στρατηγική σημασία της τοποθεσίας της Καρπάθου και βεβαίως και της Κάσου.

Και επίσης, νομίζω ότι είναι απολύτως κατανοητό γιατί επιχειρήθηκε μέσα στα χρόνια από κατακτητές, με τελευταίο την Ιταλία του Μουσολίνι, να αλλοιωθεί ο ελληνικός χαρακτήρας της Καρπάθου, όπως και πολλών άλλων νησιών.

Αυτό το τελευταίο - η προσπάθεια Ιταλών μιας άλλης εποχής βεβαίως - να αλλοιώσουν τον ελληνικό χαρακτήρα αφορά και την Πατρίδα μου την Κέρκυρα.

Η **Επανάσταση της 5ης Οκτωβρίου 1944** αποτέλεσε έκφραση μιας υπάρχουσας αντίληψης. Της αντίληψη των Καρπαθίων, για την ένωση. Την ένωση με τη μητέρα Ελλάδα. Και την 17η Οκτωβρίου όταν η Γαλανόλευκη, η σημαία μας, υψώθηκε στην Όλυμπο και στα υπόλοιπα χωριά της Καρπάθου, έχουμε πια την ιστορική πραγμάτωση αυτής της ελπίδας των Δωδεκανησίων, των Καρπαθίων, για την ένωση με τη μητέρα Ελλάδα.

Η Κάρπαθος όμως, αν κοιτάξει κανείς το χρονολόγιο, είναι το πρώτο απελευθερωμένο τμήμα του Ελληνισμού. Σηματοδοτείται έτσι η επανένταξη, η πορεία για την επανένταξη - δεν ήταν τόσο απλή η πορεία, δεν ήταν μια αυτονόητη επιτυχία - των Δωδεκανήσων στον Εθνικό Κορμό, ως αποτέλεσμα, όχι μόνο του αγώνα των Δωδεκανησίων, αλλά και τη μεγάλη προσπάθεια του σπαρασσόμενου από Εμφύλιο Ελληνισμού, ώστε να ολοκληρωθεί το 1948.

Έρχομαι τώρα στο σήμερα. Γιατί το σήμερα για τον Ελληνισμό είναι το ίδιο σημαντικό όπως και το χθες.

Αναφέρομαι σε αυτό που είπα και ξέρετε ήδη, στην ιδιαίτερη γεωπολιτική θέση της Καρπάθου. Πρέπει να έχουμε, κυρίες και κύριοι, μια σαφή θέση και σαφή κατανόηση, ανεξαρτήτως του συνομιλητή μας και των όποιων συμφερόντων του και της γωνίας θέασης που έχει για το Διεθνές Δίκαιο και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Ξέροντας ότι η θέση την οποία εκφράζουμε δεν είναι θέση που πηγάζει από την αίσθηση του εθνικού συμφέροντος, του συμφέροντος της Ελληνικής Δημοκρατίας, αλλά θέση η οποία εκφράζει, απολύτως, το Διεθνές Δίκαιο και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, ανεξάρτητα από ποιος είναι αυτός ο οποίος μελετά την συγκεκριμένη υπόθεση και εκφράζει την άποψη για την νομική ορθότητα.

Το **άρθρο 121**, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Δικαίου της Θάλασσας που χρησιμοποιούμε τα αρχικά UNCLOS - United Nations Convention on the Law of the Sea, αυτό σημαίνουν, προβλέπει ότι τα νησιά - ανεξαρτήτως μεγέθους, επαναλαμβάνω το ανεξαρτήτως μεγέθους - δικαιούνται χωρικά ύδατα, δικαιούνται Αιγιαλίτιδα Ζώνη, δικαιούνται Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) και δικαιούνται Υφαλοκρηπίδα.

Οποιαδήποτε αντίθετη άποψη, αντίθετη προς αυτό, από οπουδήποτε κι αν προέρχεται, είναι μια απολύτως εσφαλμένη αντίληψη.

Υπάρχει βεβαίως ο ισχυρισμός ορισμένων κρατών, ένα από αυτά είναι η γειτονική

μας Τουρκία, ότι δεν έχει συνυπογράψει την UNCLOS, τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Αλλά η απάντηση σε αυτό το έωλο επιχείρημα, είναι ότι η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας – όπως ο παριστάμενος πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας διδάσκει – δεν δεσμεύει όσους την έχουν συνυπογράψει μόνο. Είναι και εκφράζει ακριβώς και το Εθνικό Δίκαιο και δεσμεύει τους πάντες. Είτε έχουν υπογράψει τη Σύμβαση είτε δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση.

Και κατά συνέπεια, μόνο ως στοιχείο παραλόγου μπορεί κανείς να δει τον περίεργο και καινοφανή ισχυρισμό της γειτονικής μας χώρας ότι τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου και βεβαίως μεταξύ αυτών και τα Δωδεκάνησα, επικάθηνται επί Υφαλοκρηπίδας των ηπειρωτικών ασιατικών ακτών.

Σε λίγες μέρες από σήμερα, μεθαύριο, θα επισκεφτώ την **Ιαπωνία**. Όπως ξέρετε, η Ιαπωνία είναι μια νησιωτική χώρα. Εάν η αντίληψη αυτή της γειτονικής μας χώρας ίσχυε, τότε η Ιαπωνία θα βρισκόταν στην περίεργη θέση να αντιμετωπίσει τον ισχυρισμό ότι δεν δικαιούται Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, δεν δικαιούται Υφαλοκρηπίδα, διότι επικάθηνται επί της ασιατικής Υφαλοκρηπίδας. Καταλαβαίνετε που θα οδηγούσε τον πλανήτη αν όλες οι χώρες επικαλούνταν απέναντι στις νησιωτικές χώρες ή στις Αρχιπελαγικές χώρες, είτε στα νησιά, τον έωλο αυτό ισχυρισμό της γειτονικής μας Τουρκίας.

Θα ήθελα όμως να σας πω, ότι για εμένα προσωπικά ως άνθρωπο, για εμένα ως Υπουργό των δυο τελευταίων Κυβερνήσεων αλλά και διαχρονικά όσο ασχολούμαι με τα κοινά, έχει, για μένα λοιπόν, μια ιδιαίτερη σημασία η ευρύτερη θαλάσσια περιοχή της Δωδεκανήσου.

Και εξηγούμαι. Είχα την τύχη, την τιμή και την ευκαιρία κατά την παρουσία μου στο Υπουργείο Εξωτερικών, να διαπραγματευθώ και να υπογράψω με την Ιταλία καταρχάς, αλλά και με την Αίγυπτο μετά, τις δυο μοναδικές Συμβάσεις για τον καθορισμό Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών που έχει ποτέ υπογράψει η Ελληνική Δημοκρατία.

Και η δεύτερη ιδιαίτερη αυτή συμφωνία, η συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και της Αιγύπτου, είναι μια συμφωνία η οποία αφορά τον γεωγραφικό αυτόν χώρο στον οποίο βρίσκεται και η Κάρπαθος και η Κάσος αλλά και το σύνολο κύριε Πρόεδρε των Δωδεκανήσων.

Συμπίπτει εδώ το εξής πρωτοφανές. Να τέμνεται η απολύτως νόμιμη και τολμώ να πω η υποδειγματική σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο ελληνο-αιγυπτιακή συμφωνία, με ένα νομικά όχι καινοφανές, αλλά πρωτοφανές, δημιούργημα της γειτονικής μας Τουρκίας, επιβληθέν επί της Κυβέρνησης Σάρατζ, της Τριπόλεως σε εποχές του

λιβυκού εμφύλιου πολέμου, με το οποίο δημιουργήθηκε το ανύπαρκτο, ανυπόστατο νομικό ή μάλλον τελείως εξωνομικό και εξωλογικό μόρφωμα της τουρκολιβυκής συμφωνίας για τον καθορισμό, για τον δήθεν καθορισμό θαλασσίων ζωνών.

Πέρα από τον συναισθηματισμό που μου επιβάλλει το γεγονός ότι η ελληνο-αιγυπτιακή συμφωνία φέρει την υπογραφή μου ως Υπουργού Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας, θα ήθελα να καταστεί σαφές σε οποιονδήποτε ότι ανεξαρτήτως ποιος Κυβερνά τον Τόπο, ανεξαρτήτως του ποιοι είναι Υπουργοί, ποιος είναι Πρωθυπουργός, ποιος είναι Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε άλλης σχετικής παραμέτρου, δεν υπάρχει πιθανότητα και ουδείς εξ ημών δικαιούται, να απεμπολήσει για τον Ελληνισμό τα δικαιώματα τα οποία του παρέχει η Συμφωνία η οποία υπεγράφη μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αιγύπτου.

Και απολύτως εξαιτίας αυτού θα ήθελα να επαναλάβω εις ώτα ακουόντων αλλά και εις ώτα μη άκουόντων ή μάλλον προφασιζόμενων ότι δεν ακούν, ότι δεν υπάρχει η παραμικρή περίπτωση ο Ελληνισμός να ανεχτεί να του επιβληθεί το τουρκολιβυκο μνημόνιο εν τη πράξει. Να δεχτεί δηλαδή τον ασύλληπτο ισχυρισμό ότι τα Δωδεκάνησα επικάθονται επί τουρκικής ή ασιατικής ύφαλοκρηπίδας.

Το επαναλαμβάνω αυτό διαρκώς, για να μην δημιουργούνται από οποιεσδήποτε συνθήκες, ψευδαισθήσεις στην γειτονική μας χώρα, ότι μπορεί να ανεύρει μεταξύ ημών - των Ελλήνων - οποιονδήποτε ο οποίος θα μπορούσε να έχει οιοιαδήποτε συνεννόηση μαζί τους επ' αυτής της νομικής βάσης.

Έρχομαι τώρα στο τελευταίο κεφάλαιο το οποίο θα ήθελα να θίξω. Διότι νομίζω έκανα, κύριε Πρόεδρε, ήδη κατάχρηση του χρόνου και της ευκαιρίας που απλόχερα μου δώσατε και με τιμά.

Όταν, κυρίες και κύριοι, ήμουν μικρότερος, στα τέλη της δεκαετίας του 2000, ζούσαμε όλοι μια, νομίζω συλλογική πλάνη. Όταν έπεσε το Τείχος του Βερολίνου, όταν κατέπεσε το Απαρχάιντ στην Νότια Αφρική, όταν υπεγράφη η "Good Friday Agreement" μεταξύ των Άγγλων και των Ιρλανδών και σταμάτησε η βία στην Ιρλανδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όταν υπογράφηκαν οι Συμφωνίες του Όσλο, που δημιούργησαν την ελπίδα γρήγορης επίλυσης του παλαιστινιακού και της δημιουργίας του παλαιστινιακού κράτους, όλα αυτά λοιπόν μας δημιούργησαν μια εντύπωση ότι επιτέλους, θα ζήσουμε μια εποχή όπου το Δίκαιο στις διεθνείς σχέσεις έχει επικρατήσει. Αυτό που οι Αγγλοσάξονες λένε: The "right makes might". Το δίκαιο δημιουργεί ισχύ.

Δυστυχώς όμως, αυτό το οποίο συνέβη σήμερα στην παγκόσμια κοινότητα, και το

βλέπουμε γύρω μας, είναι το ανάποδο: “Might makes right”. Η ισχύς δημιουργεί δίκαιο. Και είμαστε αναγκασμένοι, κύριες και κύριοι, να αναγνωρίσουμε αυτήν τη διεθνή πραγματικότητα. Αλλά όχι να την αναγνωρίσουμε παθητικά ως φοιτητές, ως σπουδαστές, ως μελετητές ή ως σχολιαστές. Αλλά να την αναγνωρίσουμε ως Έλληνες επιφορτισμένοι με την συνταγματική ευθύνη προφύλαξης και διατήρησης του εθνικού μας χώρου και των δικαιώματων κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων, όπως αυτά παρεδόθησαν, όπως αυτά δημιουργήθηκαν επί των ημερών μας και όπως έχουμε την υποχρέωση να τα παραδώσουμε στις επόμενες γενιές.

Κι έρχομαι στον πυρήνα του ρόλου που σήμερα ασκώ, τον ρόλο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Κύριες και κύριοι,

Η χώρα έχει δημιουργήσει ένα **Νέο Δόγμα Αποτροπής**. Αλλά για να ισχύσει το Νέο Δόγμα Αποτροπής πρέπει να έχει την δυνατότητα να αποτρέψει. Ακριβώς για να μπορούμε να το πετύχουμε αυτό, έχουμε δημιουργήσει μια Ατζέντα μεταρρύθμισης συνολικής των Ενόπλων Δυνάμεων, που ίσως την έχετε ακούσει, ονομάζεται «Ατζέντα 2030».

Μεταξύ των στοιχείων αυτής της μεγάλης μεταρρύθμισης των Ενόπλων Δυνάμεων υπάρχει και μια διαφορετική θεώρηση όσον αφορά την υπεράσπιση του θαλάσσιου, του υποθαλάσσιου και του εναέριου χώρου της Πατρίδας μας. Και ιδίως του ανατολικού Αιγαίου.

Η νέα αυτή θεώρηση αντιμετωπίζει πλέον το Αιγαίο ως θάλασσα την οποία δεν υπερασπίζει μόνον ο ελληνικός Στόλος, όπως γινόταν όλα τα πολλά χρόνια της ελληνικής ιστορίας. Αλλά ανατίθεται η υπεράσπιση του χώρου του Αιγαίου σε πυραυλικό Πυροβολικό.

Απελευθερώνεται έτσι ένα μεγάλο κομμάτι του Στόλου, ιδίως οι νέες Μονάδες τις οποίες θα αποκτήσουμε. Σε λίγες ημέρες θα έχω την ευκαιρία να παραλάβω την πρώτη φρεγάτα Belharra, στην Γαλλία, και να δω την στιγμή που θα υψώσουμε την ελληνική σημαία. Θα απελευθερώνει των «Κίμωνα», τις επόμενες φρεγάτες Belharra, τις ιταλικές φρεγάτες Bergamini τις οποίες θα αποκτήσουμε, από τη χωρική ανάγκη να περιορίζονται αμυντικά στο Αιγαίο και θα τους επιτρέψει φέροντας τα στρατηγικά όπλα τα οποία έχουμε επανασχεδιάσει (οι νέοι ευρωπαϊκοί πύραυλοι μεγάλων αποστάσεων ELSA). Απελευθερωμένα λοιπόν τα πλοία από τον ρόλο της χωρικής υπεράσπισης, να μπορέσουν να λειτουργήσουν ως δυνάμεις αποτροπής ελεύθερα, στον ευρύτερο θαλάσσιο χώρο της Ανατολικής

Μεσογείου.

Και το ίδιο ισχύει για τον εναέριο χώρο του Αιγαίου, κύριες και κύριοι. Μέχρι σήμερα που συζητάμε το ισχυρότατο, βεβαίως, αντιαεροπορικό μας όπλο είναι η Πολεμική μας Αεροπορία. Όμως και εδώ θα απελευθερώσουμε την Πολεμική Αεροπορία από την χωρική υπεράσπιση, και θα μπορέσουν τα αεροπλάνα 4,5ης και 5ης γενιάς, τα οποία επίσης φέρουν και θα φέρουν στρατηγικούς πυραύλους, να λειτουργήσουν ως δυνάμεις αποτροπής, έχοντας εμπιστευτεί την προστασία του εναέριου χώρου μας σε νέα πυραυλικά συστήματα, τα οποία εν μέρει θα αποκτήσουμε και εν μέρει θα εξελίζουμε.

Έχουμε δημιουργήσει αυτό το οποίο λέμε **«Ασπίδα του Αχιλλέα»**. Και το ονομάσαμε «Ασπίδα του Αχιλλέα» γιατί όσοι από εσάς θυμάστε την μυθολογία, η ασπίδα του Αχιλλέα, η δεύτερη ασπίδα του, όχι αυτήν την οποία πήρε ο Έκτορας όταν σκότωσε τον Πάτροκλο, αλλά αυτήν την οποία του έφερε η Θέτις και του παρέδωσε. Και μάλιστα αυτό είναι ακριβώς το σημείο στην Ιλιάδα που γίνεται ηθική προσωπικότητα ο Αχιλλέας για πρώτη φορά, μέχρι τότε η Ιλιάδα είναιο περίεργο, αλλά εμφανίζει ως ηθική προσωπικότητα τον Έκτορα. Το ρητό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας «Αμύνεσθαι περί Πάτρης» είναι ένα ρητό το οποίο είναι γραμμένο βεβαίως σε ελληνικό κείμενο στην Ιλιάδα, αλλά πρόκειται για λέξεις που πρόφερε ο Έκτορας. «Εἷς οἰωνός ἄριστος, ἀμύνεσθαι περί πάτρης». Την στιγμή όμως που ο Αχιλλέας παίρνει την ασπίδα η Θέτιδα τον προειδοποιεί. Του λέει ότι αν εκδικηθείς τον Πάτροκλο θα πεθάνεις. Κι εκεί ο Αχιλλέας θεωρεί σημαντικότερο την τιμή στον νεκρό φίλο του από την επιλογή μιας ζωής την οποία ο ίδιος θα έκρινε ως ατιμασμένη.

Αυτόν λοιπόν τον συμβολισμό, της «Ασπίδας του Αχιλλέα», που είχε πέντε επάλληλα στρώματα, επιλέξαμε για να συμβολίσει το νέο στοιχείο υπεράσπισης του Ελληνισμού. Γιατί έχουμε πέντε στρώματα πάνω από την Πατρίδα που δημιουργούμε. Μια αντιπυραυλική ασπίδα, μια αντιαεροπορική ασπίδα, μια anti-drone ασπίδα, μια ασπίδα προστασίας του θαλάσσιου χώρου, όπως σας είπα με το πυραυλικό Πυροβολικό και μια ασπίδα υπεράσπισης του υποθαλάσσιου χώρου του Αιγαίου, το οποίο επίσης θα θωρακίσουμε μέχρι το 2030.

Πιστεύω λοιπόν, κυρίες και κύριοι, ότι με αυτά που σας είπα, σας απέδειξα ότι μπορούμε να σταθούμε νομίζω ως ιστορικοί συνομιλητές της γενιάς του πολέμου, όσον αφορά την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων. Και να διαβεβαιώσουμε εντίμως και με το χέρι στη καρδιά αυτούς οι οποίοι πολέμησαν για την Πατρίδα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και στην Εθνική Αντίσταση, ότι καθόσον αφορά και τη δική μας γενιά, θα εκτελέσουμε απέναντι στην Ιστορία μας και στο Έθνος μας το καθήκον μας. Θα διατηρήσουμε ελεύθερο τον ελληνικό χώρο και θα

Image not found or type unknown

δημιουργήσουμε και διατηρήσουμε εκείνες τις συνθήκες που θα μας επέσουν στον ελληνικό λαό διαχρονικά κυρίαρχος, χωρίς τον φόβο μιας ξένης απειλής, να αποφασίζουμε για το μέλλον του τόπου μας».

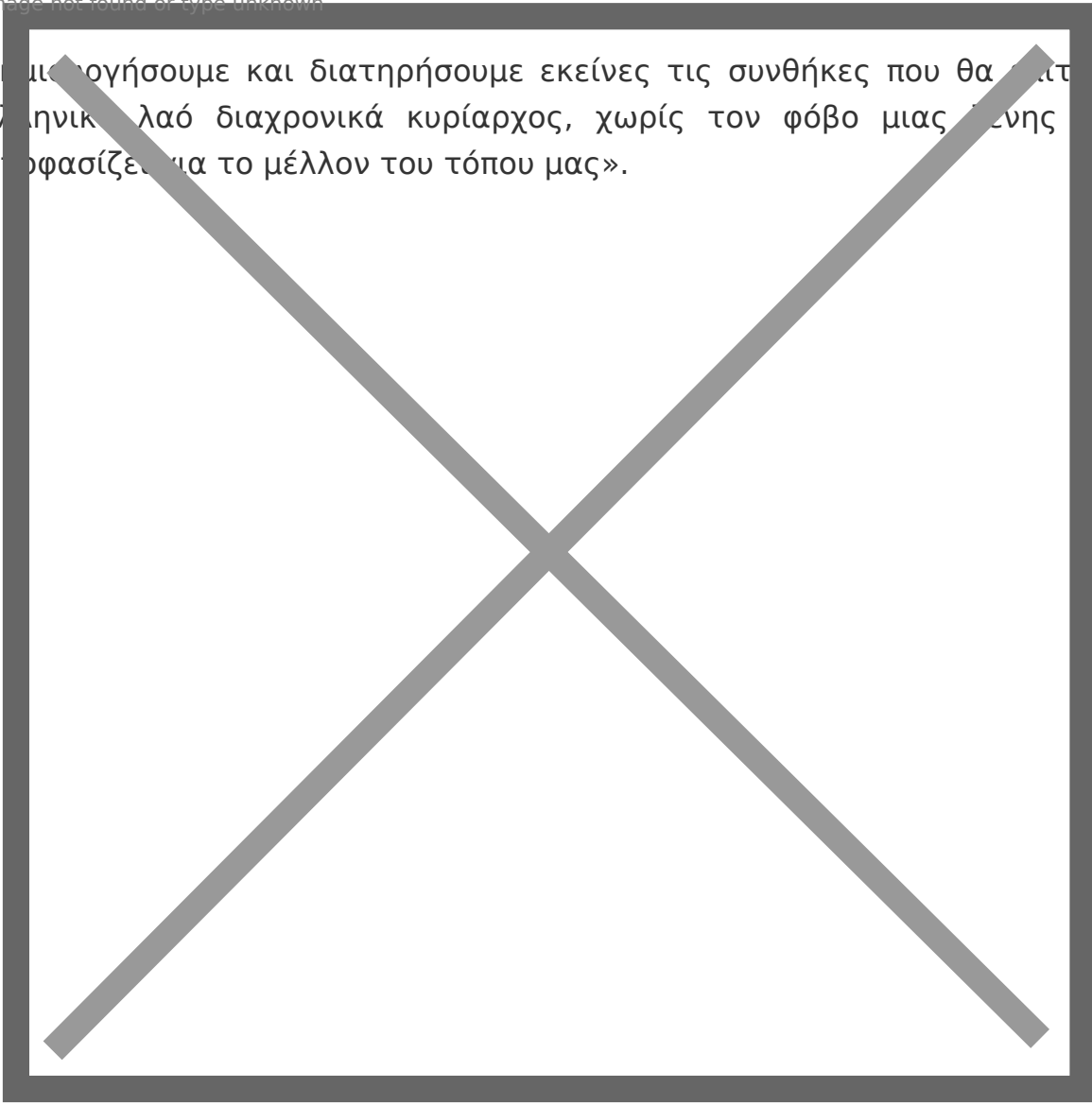

Image not found or type unknown

